

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 1/2010 WSPÓLNEGO KOMITETU WETERYNARYJNEGO USTANOWIONEGO NA MOCY UMOWY MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ I KONFEDERACJĄ SZWAJCARSKĄ DOTYCZĄCEJ HANDLU PRODUKTAMI ROLNYMI

z dnia 1 grudnia 2010 r.

w sprawie zmiany dodatków 1, 2, 5, 6, 10 oraz 11 do załącznika 11 do umowy

(2010/797/UE)

WSPÓLNY KOMITET WETERYNARYJNY,

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącą handlu produktami rolnymi (zwaną dalej „Umową o rolnictwie”), w szczególności art. 19 ust. 3 jej załącznika 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa o rolnictwie weszła w życie dnia 1 czerwca 2002 r.
- (2) Artykuł 19 ust. 1 załącznika 11 do Umowy o rolnictwie ustanawia Wspólny Komitet Weterynaryjny, którego zadaniem jest rozpatrywanie wszystkich kwestii związanych z tym załącznikiem i jego wdrażaniem oraz wykonywanie wszelkich przewidzianych w nim zadań. Zgodnie z art. 19 ust. 3 tego załącznika Wspólny Komitet Weterynaryjny może podjąć decyzję o wprowadzeniu zmian do dodatków do tego załącznika, w szczególności w celu ich dostosowania i aktualizacji.
- (3) Dodatki do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie zostały po raz pierwszy zmienione decyzją nr 2/2003 Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego, ustanowionego na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej handlu produktami rolnymi, z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie zmiany dodatków 1, 2, 3, 4, 5, 6 oraz 11 do załącznika 11 do umowy⁽¹⁾.
- (4) Dodatki do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie zostały po raz ostatni zmienione decyzją nr 1/2008 Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego, ustanowionego na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej handlu produktami rolnymi, z dnia 23 grudnia 2008 r. w sprawie zmiany dodatków 2, 3, 4, 5, 6 oraz 10 do załącznika 11 do umowy⁽²⁾.
- (5) Konfederacja Szwajcarska zgłosiła wniosek o przedłużenie przyznanego wcześniej zwolnienia z badania, którego celem jest wykrycie obecności włosieni (*Trichinella*) w tuszach wieprzowych i mięsie świń domowych przeznaczonych na tucze i do uboju w rzeźniach o niewielkich mocach produkcyjnych. Biorąc pod uwagę, że wspomniane tusze wieprzowe i mięso świń domowych, a także przetwory mięsne, produkty mięsne oraz przetworzone produkty mięsne nie mogą być przedmiotem handlu z państwami członkowskimi Unii Europejskiej, zgodnie z przepisami art. 9 lit. a) rozporządzenia władz Szwajcarii w sprawie środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego (RS 817.022.108) wydanego przez Federalny Departament Spraw Wewnętrznych, wniosek ten może zostać przyjęty. Przedmiotowe odstępstwo powinno zatem obowiązywać do dnia 31 grudnia 2014 r.
- (6) Od momentu ostatniej zmiany dodatków do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie zmianie uległy również przepisy ustawowe określone w dodatkach 1, 2, 5, 6 oraz 10 do załącznika 11 do tej umowy. Należy w związku z tym uaktualnić punkty kontaktowe, o których mowa w dodatku 11 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie.
- (7) Należy odpowiednio zmienić dodatki 1, 2, 5, 6, 10 oraz 11 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dodatki 1, 2, 5, 6, 10 oraz 11 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie zmienia się zgodnie z załącznikami I–VI do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja, sporządzona w dwóch egzemplarzach, zostaje podpisana przez współprzewodniczących lub inne osoby upoważnione do działania w imieniu Stron.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej podpisania przez obie Strony.

⁽¹⁾ Dz.U. L 23 z 28.1.2004, s. 27.

⁽²⁾ Dz.U. L 6 z 10.1.2009, s. 89.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Bernie dnia 1 grudnia 2010 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 grudnia 2010 r.

W imieniu Konfederacji Szwajcarskiej
Hans WYSS
Przewodniczący delegacji

W imieniu Unii Europejskiej
Paul VAN GELDORP
Przewodniczący delegacji

ZAŁĄCZNIK I

1. W dodatku 1 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie rozdział V „Grypa ptaków” otrzymuje brzmienie:

„V. Grypa ptaków

A. PRAWODAWSTWO (*)

Unia Europejska	Szwajcaria
Dyrektywa Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylająca dyrektywę 92/40/EWG (Dz.U. L 10 z 14.1.2006, s. 16).	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ustawa z dnia 1 lipca 1966 r. o epizootiach (LFE; RS 916.40), w szczególności jej art. 1, 1a i 9a (środki przeciwko wysoce zakaźnym chorobom epizootycznym, cele zwalczania) i art. 57 (techniczne przepisy wykonawcze, współpraca międzynarodowa). 2. Rozporządzenie z dnia 27 czerwca 1995 r. o epizootiach (OFE; RS 916.401), w szczególności jego art. 2 (wysoce zakaźne choroby epizootyczne), art. 49 (obchodzenie się z drobnoustrojami chorobotwórczymi dla zwierząt), art. 73 i 74 (sprzątanie i dezynfekcja), art. 77–98 (wspólne postanowienia dotyczące wysoce zakaźnych chorób epizootycznych), art. 122–125 (szczególne środki walki z grypą ptaków). 3. Rozporządzenie z dnia 14 czerwca 1999 r. o organizacji Federalnego Departamentu Gospodarki (Org DFE; RS 172.216.1) w szczególności jego art. 8 (laboratorium referencyjne).

B. SZCZEGÓLNE PRZEPISY I PROCEDURY WYKONAWCZE

1. Unijnym laboratorium referencyjnym dla grypy ptaków jest Central Veterinary Laboratory, New Haw, Weybridge, Surrey KT15 3NB, Zjednoczone Królestwo. Szwajcaria zobowiązuje się pokryć koszty, którymi będzie obciążona z tytułu działań tego laboratorium z racji pełnienia tej funkcji. Funkcje i zadania tego laboratorium określone zostały w pkt 2 załącznika VII do dyrektywy 2005/94/WE.
2. Zgodnie z art. 97 rozporządzenia o epizootiach Szwajcaria dysponuje planem na wypadek sytuacji kryzysowych, który opublikowany jest na stronach internetowych Federalnego Urzędu Weterynaryjnego.
3. Przeprowadzanie kontroli na miejscu podlega kompetencjom Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego, w szczególności na podstawie art. 60 dyrektywy 2005/94/WE oraz art. 57 ustawy o epizootiach.

(*) W przypadku braku innych wskazań wszelkie odniesienie do aktów prawnych rozumiane jest jako odniesienie do tych aktów łącznie ze zmianami wprowadzonymi do nich przed dniem 1 września 2009 r.”.

2. W dodatku 1 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie rozdział VII „Choroby ryb i mięczaków” otrzymuje brzmienie:

„VII. Choroby ryb i mięczaków

A. PRAWODAWSTWO (*)

Unia Europejska	Szwajcaria
Dyrektywa Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób (Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 14).	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ustawa z dnia 1 lipca 1966 r. o epizootiach (LFE; RS 916.40), w szczególności jej art. 1, 1a i 10 (środki przeciwko chorobom epizootycznym, cele zwalczania) i art. 57 (techniczne przepisy wykonawcze, współpraca międzynarodowa). 2. Rozporządzenie z dnia 27 czerwca 1995 r. o epizootiach (OFE; RS 916.401), w szczególności jego art. 3 i 4 (choroby epizootyczne, których dotyczy rozporządzenie), art. 18a (rejestracja hodowli obejmujących ryby), art. 61 (zobowiązania dzierżawców praw do połowu ryb i organów odpowiedzialnych za monitorowanie połowów), art. 62–76 (ogólne środki zwalczania choroby), art. 275–290 (szczególne środki dotyczące chorób ryb, laboratorium diagnostyczne).

B. SZCZEGÓLNE PRZEPISY I PROCEDURY WYKONAWCZE

1. Obecnie hodowla ostryg płaskich nie jest praktykowana w Szwajcarii. W przypadku pojawienia się bonamiozy lub marteiliozy Federalny Urząd Weterynaryjny zobowiązuje się do przyjęcia koniecznych środków interwencyjnych zgodnych z przepisami Unii Europejskiej na podstawie art. 57 ustawy o epizootiach.
2. W celu zwalczania chorób ryb i mięczaków Szwajcaria stosuje rozporządzenie o epizootiach, w szczególności jego art. 61 (zobowiązania dzierżawców praw do połowu ryb oraz organów odpowiedzialnych za monitorowanie połowów), art. 62–76 (ogólne środki zwalczania choroby), art. 275–290 (szczególne środki dotyczące chorób ryb, laboratorium diagnostyczne) oraz art. 291 (choroby epizootyczne podlegające monitorowaniu).
3. Unijnym laboratorium referencyjnym dla chorób skorupiaków jest Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (CEFAS), Weymouth Laboratory, Zjednoczone Królestwo. Unijnym laboratorium referencyjnym dla chorób ryb jest National Veterinary Institute, Technical University of Denmark, Høngøvej 2, 8200 Århus, Dania. Unijnym laboratorium referencyjnym dla chorób mięczaków jest Laboratoire IFREMER, BP 133, 17390 La Tremblade, Francja. Szwajcaria zobowiązuje się pokryć koszty, którymi będzie obciążona z tytułu działań tych laboratoriów z racji pełnienia tej funkcji. Funkcje i zadania tych laboratoriów są określone w części I załącznika VI do dyrektywy 2006/88/WE.
4. Przeprowadzenie kontroli na miejscu podlega kompetencjom Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego, w szczególności na podstawie art. 58 dyrektywy 2006/88/WE oraz art. 57 ustawy o epizootiach.

(*) W przypadku braku innych wskazań wszelkie odniesienie do aktów prawnych rozumiane jest jako odniesienie do tych aktów łącznie ze zmianami wprowadzonymi do nich przed dniem 1 września 2009 r.”.

ZAŁĄCZNIK II

1. W dodatku 2 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie rozdział I „Bydło i trzoda chlewna”, część B „Szczególne przepisy i procedury wykonawcze” pkt 7 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) okres izolacji zostaje zakończony, jeśli po wyeliminowaniu zarażonych zwierząt dwa badania serologiczne wszystkich reproduktorów i reprezentatywnej liczby tuczników, wykonane co najmniej w odstępie 21 dni, dały wynik ujemny.

Z tytułu uznania statusu Szwajcarii przepisy decyzji 2008/185/WE (Dz.U. L 59 z 4.3.2008, s. 19), ostatnio zmienionej decyzją 2009/248/WE (Dz.U. L 73 z 19.3.2009, s. 22), stosuje się odpowiednio.”.

2. W dodatku 2 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie rozdział I „Bydło i trzoda chlewna”, część B „Szczególne przepisy i procedury wykonawcze” pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Bydło i trzoda chlewna stanowiące przedmiot handlu między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Szwajcarią posiadają świadectwa zdrowia zgodne ze wzorami zamieszczonymi w załączniku F do dyrektywy 64/432/EWG. Wprowadza się następujące zmiany:

— wzór 1 świadectwa: sekcja C zostaje zmieniona, jak następuje:

— w pkt 4 dotyczącym dodatkowych gwarancji turet zostają uzupełnione w następujący sposób:

»— choroba: zakaźne zapalenie nosa i tchawicy u bydła,

— zgodnie z decyzją Komisji 2004/558/WE, której postanowienia stosuje się odpowiednio;»,

— wzór 2 świadectwa: sekcja C zostaje zmieniona, jak następuje:

— w pkt 4 dotyczącym dodatkowych gwarancji turet zostają uzupełnione w następujący sposób:

»— choroba: Aujeszkyego,

— zgodnie z decyzją Komisji 2008/185/WE, której postanowienia stosuje się odpowiednio;»”.

3. W dodatku 2 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie rozdział IV „Drób i jaja wylęgowe”, część B „Szczególne przepisy i procedury wykonawcze” pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku wysyłki jaj wylęgowych do Unii Europejskiej organy szwajcarskie zobowiązują się do przestrzegania zasad dotyczących znakowania ustanowionych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 617/2008 z dnia 27 czerwca 2008 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w zakresie norm handlowych w odniesieniu do jaj wylęgowych i piskląt drobiu hodowlanego (Dz.U. L 168 z 28.6.2008, s. 5).”.

IV. W dodatku 2 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie rozdział V „Zwierzęta i produkty akwakultury” otrzymuje brzmienie:

„V. Zwierzęta i produkty akwakultury

A. PRAWODAWSTWO (*)

Unia Europejska	Szwajcaria
Dyrektywa Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób (Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 14).	<p>1. Rozporządzenie z dnia 27 czerwca 1995 r. o epizootiach (OFE; RS 916401), w szczególności jego art. 3 i 4 (choroby epizootyczne, których dotyczy rozporządzenie), art. 18a (rejestracja hodowli obejmujących ryby), art. 61 (zobowiązania dzierżawców praw do połowu ryb i organów odpowiedzialnych za monitorowanie połowów), art. 62–76 (ogólne środki zwalczania choroby), art. 275–290 (szczególne środki dotyczące chorób ryb, laboratorium diagnostyczne).</p> <p>2. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu, przewozu i wywozu zwierząt i produktów zwierzęcych (OITE; RS 916.443.10).</p> <p>3. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu i przewozu drogą lotniczą zwierząt pochodzących z państw trzecich (OITA; RS 916.443.12).</p>

B. SZCZEGÓLNE PRZEPISY I PROCEDURY WYKONAWCZE

1. W celu stosowania niniejszego załącznika uznaje się, że Szwajcaria oficjalnie nie jest dotknięta zakaźną anemią łososia oraz zakażeniami wywoływanymi przez *Marteilia refringens* i *Bonamia ostreae*.
2. Decyzję o zastosowaniu art. 29, 40, 41, 43, 44 i 50 dyrektywy 2006/88/WE podejmuje Wspólny Komitet Weterynaryjny.
3. Warunki dotyczące zdrowia zwierząt do celu wprowadzenia do obrotu ozdobnych zwierząt wodnych, zwierząt akwakultury przeznaczonych do celów hodowlanych, w tym do obszarów umieszczenia, do łowisk typu »wpuść i złów« i do otwartych obiektów, w których utrzymuje się zwierzęta ozdobne, oraz do odnowy populacji, a także zwierząt akwakultury i ich produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi określone zostały w art. 4–9 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1251/2008 z dnia 12 grudnia 2008 r. wdrażającego dyrektywę Rady 2006/88/WE w zakresie warunków oraz wymagań certyfikacji w odniesieniu do wprowadzania do obrotu i przywożenia do Wspólnoty zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz ustanawiającego wykaz gatunków-wektorów (Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 41).
4. Przeprowadzanie kontroli na miejscu podlega kompetencjom Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego, w szczególności na podstawie art. 58 dyrektywy 2006/88/WE oraz art. 57 ustawy o epizootiach.

(*) W przypadku braku innych wskazań wszelkie odniesienie do aktów prawnych rozumiane jest jako odniesienie do tych aktów łącznie ze zmianami wprowadzonymi do nich przed dniem 1 września 2009 r.”.

ZAŁĄCZNIK III

W dodatku 5 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie rozdział V sekcja A „Identyfikacja zwierząt” otrzymuje brzmienie:

„A. Identyfikacja zwierząt

A. PRAWODAWSTWO (*)

Unia Europejska	Szwajcaria
1. Dyrektywa Rady 2008/71/WE z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie identyfikacji i rejestracji świń (Dz.U. L 213 z 8.8.2008, s. 31)	1. Rozporządzenie z dnia 27 czerwca 1995 r. o epizootiach (OFE; RS 916.401), w szczególności jego art. 7–20 (rejestracja i identyfikacja).
2. Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1).	2. Rozporządzenie z dnia 23 listopada 2005 r. dotyczące baz danych dotyczących przemieszczania zwierząt (RS 916.404).

B. SZCZEGÓLNE PRZEPISY I PROCEDURY WYKONAWCZE

- a) Zastosowanie art. 4 ust. 2 dyrektywy 2008/71/WE podlega kompetencjom Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego.
- b) Przeprowadzanie kontroli na miejscu podlega kompetencjom Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego, w szczególności na podstawie art. 22 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 i art. 57 ustawy o epizootiach, a także art. 1 rozporządzenia z dnia 14 listopada 2007 r. w sprawie koordynowania kontroli gospodarstw rolnych (OCI, RS 910.15).

(*) W przypadku braku innych wskazań wszelkie odniesienie do aktów prawnych rozumiane jest jako odniesienie do tych aktów łącznie ze zmianami wprowadzonymi do nich przed dniem 1 września 2009 r.”.

ZAŁĄCZNIK IV

1. W dodatku 6 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie rozdział I rubryka „Warunki szczególne” pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Odpowiednie organy szwajcarskie mogą dokonać zwolnienia z badania, którego celem jest wykrycie obecności włosieni (*Trichinella*) w tuszach wieprzowych i mięsie świń domowych przeznaczonych na tucze i do uboju w rzeźniach o niewielkich mocach produkcyjnych.

Przepis ten stosuje się do dnia 31 grudnia 2014 r.

Zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia DFE z dnia 23 listopada 2005 r. dotyczącego higieny podczas uboju zwierząt (OHyAb; RS 817.190.1) oraz art. 9 ust. 8 rozporządzenia DFI z dnia 23 listopada 2005 r. o środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (RS 817.022.108) tusze wieprzowe i mięso świń domowych przeznaczonych na tucze i do uboju, a także przetwory mięsne, produkty mięsne oraz przetworzone produkty mięsne, które od nich pochodzą, posiadają specjalne oznakowanie warunków zdrowotnych zgodnie ze wzorem określonym w ostatnim ustępie załącznika 9 do rozporządzenia DFE z dnia 23 listopada 2005 r. dotyczącego higieny podczas uboju zwierząt (OHyAb; RS 817.190.1). Produkty te nie mogą być przedmiotem handlu z państwami członkowskimi Unii Europejskiej zgodnie z przepisami art. 9 lit. a) rozporządzenia DFI o środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (RS 817.022.108).”.

2. W dodatku 6 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie rozdział I rubryka „Warunki szczególne” pkt 11 otrzymuje brzmienie:

- „11. 1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności (Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1).
2. Dyrektywa Komisji 95/45/WE z dnia 26 lipca 1995 r. ustanawiająca szczególne kryteria czystości dotyczące barwników stosowanych w środkach spożywczych (Dz.U. L 226 z 22.9.1995, s. 1).
3. Rozporządzenie (WE) nr 2232/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 października 1996 r. ustanawiające wspólnotową procedurę dla substancji aromatycznych używanych lub przeznaczonych do użycia w lub na środkach spożywczych (Dz.U. L 299 z 23.11.1996, s. 1).
4. Dyrektywa Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotycząca zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β -agonistycznym i uchylająca dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG oraz 88/299/EWG (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 3).
5. Dyrektywa Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego oraz uchylająca dyrektywy 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 10).
6. Dyrektywa 1999/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lutego 1999 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących środków spożywczych oraz składników środków spożywczych poddanych działaniu promieniowania jonizującego (Dz.U. L 66 z 13.3.1999, s. 16).
7. Dyrektywa 1999/3/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lutego 1999 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowego wykazu środków spożywczych oraz składników środków spożywczych poddanych działaniu promieniowania jonizującego (Dz.U. L 66 z 13.3.1999, s. 24).
8. Decyzja Komisji 1999/217/WE z dnia 23 lutego 1999 r. przyjmująca rejestr substancji aromatycznych używanych w lub na środkach spożywczych sporządzony w zastosowaniu rozporządzenia (WE) nr 2232/96 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 84 z 27.3.1999, s. 1).
9. Decyzja Komisji 2002/840/WE z dnia 23 października 2002 r. przyjmująca wykaz zatwierdzonych jednostek w państwach trzecich w odniesieniu do napromieniowania żywności (Dz.U. L 287 z 25.10.2002, s. 40).
10. Rozporządzenie (WE) nr 2065/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie środków aromatyzujących dymu wędzarniczego używanych lub przeznaczonych do użycia w środkach spożywczych lub na ich powierzchni (Dz.U. L 309 z 26.11.2003, s. 1).
11. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1881/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych (Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5).
12. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 884/2007 z dnia 26 lipca 2007 r. w sprawie środków nadzwyczajnych zawieszających stosowanie E 128 czerwień 2G jako barwnika żywności (Dz.U. L 195 z 27.7.2007, s. 8).
13. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1332/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie enzymów spożywczych, zmieniające dyrektywę Rady 83/417/EWG, rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999, dyrektywę 2000/13/WE, dyrektywę Rady 2001/112/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 258/97 (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 7).
- ”.

14. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16).
 15. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1334/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środków aromatyzujących i niektórych składników żywności o właściwościach aromatyzujących do użycia w oraz na środkach spożywczych oraz zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91, rozporządzenia (WE) nr 2232/96 oraz (WE) nr 110/2008 oraz dyrektywę 2000/13/WE (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 34).
 16. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/32/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych państw członkowskich dotyczących rozpuszczalników do ekstrakcji stosowanych w produkcji środków spożywczych i składników żywności (Dz.U. L 141 z 6.6.2009, s. 3).
 17. Dyrektywa Komisji 2008/60/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca szczególne kryteria czystości dotyczące substancji słodzących stosowanych w środkach spożywczych (Dz.U. L 158 z 18.6.2008, s. 17).
 18. Dyrektywa Komisji 2008/84/WE z dnia 27 sierpnia 2008 r. ustanawiająca szczególne kryteria czystości dla dodatków do środków spożywczych innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz.U. L 253 z 20.9.2008, s. 1).
 19. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11)."
-

ZAŁĄCZNIK V

W dodatku 10 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie rozdział V otrzymuje brzmienie:

- 1) w części 1A skreśla się punkty 3, 6, 7, 8, 9 i 14;
- 2) w części 1A dodaje się punkty w brzmieniu:
 - „31. Dyrektywa Komisji 2008/60/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca szczególne kryteria czystości dotyczące substancji słodzących stosowanych w środkach spożywczych (Dz.U. L 158 z 18.6.2008, s. 17).
 32. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16).
 33. Dyrektywa Komisji 2008/84/WE z dnia 27 sierpnia 2008 r. ustanawiająca szczególne kryteria czystości dla dodatków do środków spożywczych innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz.U. L 253 z 20.9.2008, s. 1).”.

ZAŁĄCZNIK VI

Dodatek 11 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie otrzymuje brzmienie:

„Dodatek 11

Punkty kontaktowe1. *Dla Unii Europejskiej:*

Dyrektor
Zdrowie i Dobrostan Zwierząt
Dyrekcja Generalna ds. Zdrowia i Konsumentów
Komisja Europejska, 1049 Bruksela, Belgia

2. *Dla Szwajcarii:*

Dyrektor
Office vétérinaire fédéral (Federalny Urząd Weterynaryjny)
CH-3003 Berno

Inny ważny punkt kontaktowy:

Kierownik Działu
Office fédéral de la santé publique (Federalny Urząd ds. Zdrowia Publicznego)
Division sécurité alimentaire (Dział Bezpieczeństwa Żywności)
CH-3003 Berno, Szwajcaria”.
